

Landsmøtet i FN-sambandet tirsdag 21. mai

Landsmøtet i FN-sambandet åpnet med en innledning av statssekretær Marianne Hagen, som møtte da Ine Eriksen Søreide ble forhindret. Er FN rustet for framtida? Er FN relevant i dag? Hvilke andre arenaer klarer å samle 193 land til dialog? Hun mente det var mye muligheter i internasjonalt samarbeid samtidig som det var veldig uoversiktlig. Samtidig er FN under sterkt press fra sterke stater, og maktbalansen i verden er i endring. Det økonomiske tyngdepunktet flyttes østover, det er økende ulighet, og dette skaper misnøye, populistiske og nasjonalisme. Norge har presidentskapet i ECOSOC – 2019-2020, og Multimeldinga som kom i juni er viktig samtidig, som Soroptimistene bør lese den og komme med innspill. Den handler mye om samarbeidet med FN.

Så var det paneldebatt med Hilde Frafjord Johnson, NUPIs Ole Jacob Sending og Redd Barnas Amar Bokhari:

– Hva kan FN gjøre for å løse problemer, som ingen andre kan gjøre? FNs viktigste rolle er som møteplass mellom stater; hvem som løser problemene er ikke så viktig. FN skal ikke bare unngå en 3.verdenskrig men hjelpe til på alle plan. Her var det enighet i panelet at Norge er for unnfallende. FN kan ikke gjøre alt alene – de må samarbeide med nasjonalstater, sivilsamfunn og det private.

Hilde Frafjord Johnson: – Når det gjelder fred og sikkerhet kan ingen andre enn FN spille den rollen. Reform av FN blir avgjørende for FNs evne til fredsbygging; FN er tilstede før, under og etter krisesituasjoner. Hun mente også at Norge bør ta større ansvar i å bygge opp institusjonene i sårbare land sammen med FN. Ikke bare megle å prøve og lage fred med være kompetansen og støttespillere når landene skal bygges opp igjen.

Alle 3 var enige om at klimasaken kan spille FN helt ut på sidelinjen. Om de ikke tar grep nå, vil ikke neste generasjon se til FN for løsninger på fremtidens utfordringer. De var enige om at Bærekraftsmål 13 (Klimamålet) kommer til å legge alle de andre målene i skyggen, og de vil også bli nedprioritert. Handlingsplanen til regjeringen for å nå målene ble også her etterlyst! – Å få en nasjonal handlingsplan for å nå FNs bærekraftsmål blir veldig viktig.

Alle her vil kjøre på og nå alle bærekraftsmålene—men man må balansere dette mot interesser i Norge, som velferdsstat og pensjon, og sannheten er at SDG13 vil bli for dyrt.

Alle tre nevnte også at hittil har Norge klart å holde Klimamålene og våre interessert i olje og gass langt fra hverandre, dette krysses aldri i diskusjonene. Men dette kommer til å treffe Norge med et smell og det før vi aner det!

Om Norges Sikkerhetsråds kampanje sa de:

Johnson: – Det er ikke noe poeng i å sitte i Rådet med tøfler. Olje- og gasspolitikken må også tilpasses ord og handling internasjonalt, ellers får man store problemer.

Bokhari: – Norge har ikke våget å gå foran som fredsnasjon - kanskje det er strategisk. Utenriksministeren har ikke vært tydelig nok.

Sending: – Begrunnelsen til at Utenriksdep er for at Norge skal inn i Sikkerhetsrådet er svak. Stormakter i klinsj vil redusere Norges handlingsrom i Rådet.

Det var en veldig inspirerende og interessant innledning til et Landsmøte, og forsamlingen var ivrige og engasjerte.

Styreleder i FN-sambandet banket igjennom et profesjonelt ledet Landsmøte og de to resolusjonene som var fremmet av Handel og kontor: Atomnedrustning må øverst på agendaen og også fra Handel og Kontor: Myndighetene må sette seg i klimaforsetet. Begge ble vedtatt mot 1 stemme hver gang.

Godt gjennomført og vi ble minnet om flere arrangementer FN-sambandet skal ha på Arendalsuka og 100 årsjubileums-feiringen til ILO den 20. september.

Monica 27.juni 2019